

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 listopada 2021 r.

sprawy M.M. skazanego za art. 278 § 5 k.k. w zw. z § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 marca 2021 r., sygn. IV Ka (...) utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 22 października 2020 r., sygn. II K (...)

na podstawie art. 535 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Obrońca M.M. wniósł kasację od wyroku Sąd Okręgowego w K. z dnia 9 marca 2021 r., sygn. akt IV Ka (...) utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 22 października 2020 r., sygn. II K (...), którym uznano tego skazanego za winnego popełnienia czynu polegającego na kradzieży portfela wraz z zawartością dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego od pojazdu m-ki B., karty bankomatowej na szkodę PG.G. , przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 k.k., mając znacznie ograniczoną

poczytalność, tj. wyczerpującego dyspozycję art. 278§5 k.k. w zw. z §1 k.k. i art. 275§1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11§2k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k., za co wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W kasacji skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, a to art. 278§1 k.k. przez bezzasadne utrzymanie w mocy tej kwalifikacji prawnej oraz art. 278§5 k.k. przez błędną jego wykładnię i uznanie, że skoro w portfelu znajdowała się karta bankomatowa to skazany popełnił dwa przestępstwa z art. 278§5 k.k. w zw. z art. 278§1k.k. W kasacji podniesiono też, że wartość skradzionych przedmiotów była niższa niż 500 zł, co powinno prowadzić do kwalifikacji tego czynu z art. 119§1 k.k.w., przy czym wskazano, iż bez znaczenia w tym kontekście pozostaje fakt skradzenia jednym czynem nie tylko portfela, ale również karty bankomatowej oraz dokumentów. W kasacji wskazano też na niezasadność kwalifikacji czynu skazanego z art. 278§5 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w sytuacji nieustalenia, że skazany chciał skorzystać z tej karty.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się niezasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

Analiza tego środka zaskarżenia wskazuje, że zarzut dotyczący naruszenia prawa materialnego przez zakwalifikowanie czynu skazanego z art. 278§1k.k, w sytuacji gdy wartość skradzionych przedmiotów była niższa niż 500 zł, został podniesiony w apelacji i został rozważony przez Sąd odwoławczy w granicach wyznaczonych treścią art. 433§2 k.p.k. Sąd wskazał, że skazanemu nie przypisano w części dyspozytywnej wyroku Sądu pierwszej instancji kradzieży rzeczy ruchomych w postaci pieniędzy, a jedynie kradzież portfela, w którym znajdowały się określone dokumenty oraz karta bankomatowa i co do tych przedmiotów przypisano skazanemu zamiar przywłaszczenia i usunięcia ich spod uprawnionego władztwa. W kontekście takiego rozstrzygnięcia wartość skradzionych i usuniętych spod władztwa dokumentów nie miała znaczenia prawnego. Słusznie również Sąd

odwoławczy podzielił pogląd sądu meriti co do zgodności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ustalenia o świadomości sprawcy odnośnie do typowej zawartości portfela. Rozważając zarzut niezasadnego zaakceptowania przez Sąd odwoławczy oceny prawnej zachowania skazanego, polegającego na przywłaszczeniu karty bankomatowej w płaszczyźnie art. 278§5 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k., zawartej w orzeczeniu Sądu pierwszej instancji, w sytuacji braku ustalenia, że chciał on z tej karty skorzystać, podnieść należało, iż z punktu widzenia treści przepisu art. 278§5 k.k. przypisanego skazanemu, irrelevantny jest zamiar posłużenia się skradzioną kartą, wystarczający jest bowiem sam zabór tej rzeczy w celu przywłaszczenia, co niewątpliwie ustalono w tej sprawie. Natomiast kwalifikacja związkowa odnośnie tego czynu z art. 278§5 k.k. i art. 278§1 k.k. była właściwa, gdyż nawiązywała do treści art. 278§5 k.k. i oddawała jego pełną ocenę prawną.

W końcu rozważań zgadzając się z tezami odpowiedzi prokuratora na kasację, wskazać należało, że w rzeczywistości skarżący stawiając tak sformułowane zarzuty i wskazując towarzyszącą im argumentację, zmierzał do podważenia podstawy faktycznej orzeczenia Sądu pierwszej instancji, czego w kasacji czynić nie wolno. Taki sposób sporządzenia kasacji przekonuje tym bardziej o trafności uznania kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.